

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ

Ένα συλλληθητήριο αλληλιώτικο απ' τα άλλα

*Οξύνεται η ταξική πάλη στην ΕΣΣΔ.
Το 3% των καταθετών έχει το 80% των καταθέσεων!!*

**του Δημήτρη Πατέλη
από τη Μόσχα**

Κάτι ασυνήθιστο συνέβη την 3η Οκτώβρη του 1998 στην περίφημη πλατεία Λουζνίκι, κοντά στο στάδιο Λένιν. Μια παράξενη σε σύγκριση με τις μέχρι τώρα συγκεντρώσεις, διαδήλωση: διαδήλωση των εργαζομένων της Μόσχας.

Παρά τη βροχή και το τσουχερό κρύο, χιλιάδες κόσμου άρχισαν να συγκεντρώνονται από νωρίς το απόγευμα. Οργανωτές ήταν τα συνδικάτα της Μόσχας. Παραβρίσκονται για να εκδηλώσουν την αλληλεγγύη τους εργαζόμενοι από διάφορες περιοχές της ΕΣΣΔ: από το Λένινγκραντ, το Κίεβο, το Μινσκ, το Γιαροσλάβλ, το Νίγι Ταγκίλ, το Αταΐσκι Κράι. Ήλθαν εδώ μαζί με δεκάδες χιλιάδες εργαζομένων της Μόσχας για να διαδηλώσουν την υποστήριξή τους στις αποφάσεις της VI ολομέλειας της Πανσοβιετικής Ένωσης των Συνδικάτων. Κόκκινες σημαίες, πλακάτ και πανώ με συνθήματα: «Δεν θέλουμε με τους φόρους μας να θρέψουμε εκατομμυριούχους», «Κρατικοί γραφειοκράτες! Μη βάζετε χέρι στην τσέπη του εργάτη», «Μη κτυπάτε τον άνθρωπο της δουλειάς με επιδείνωση του βιοτικού του επιπέδου», «Θέλουμε να νιώσουμε στον εαυτό μας την κοινωνική δικαιοσύνη...», «Τιμαριθμική αναπροσαρμογή των μισθών», «Κάτω οι συνταρισμοί που ληστεύουν τον λαό», «Κάτω οι σοβιετικοί εκατομμυριούχοι», «Λαϊκοί αντιπρόσωποι, να είσατε με τον λαό», «Σταθερές τιμές στα εμπορεύματα πρώτης ανάγκης», «Όλη η εξουσία στα Σοβιέτ των εργαζομένων»...

Ένας κόσμος ζωντανός που συζητά, επιδοκιμάζει ή αποδοκιμάζει τους ομιλητές, φωνάζει ρυθμικά συνθήματα... ανοίγει ένα ιδιόρρυθμο διάλογο με τους 30 ομιλητές που πέρασαν από το βήμα.

«Η περεστρόικα — είπε ο πρόεδρος του συμβουλίου των συνδικάτων της Μόσχας

βουλευτής Β. Σερμακόφ — είναι πρώτα απ' όλα υπόθεση των ίδιων των εργαζομένων. Η επιτυχία της κρίνεται στα εργοστάσια, στις φάμπρικες, στα επιστημονικά ιδρύματα, στην κάθε εργοστασιακή κολεκτίβα...»

Ιδιαίτερη αίσθηση προκάλεσε η ομιλία του νεαρού οικονομολόγου και μέλους του συντονιστικού συμβουλίου του Ενοποιημένου Μετώπου Εργαζομένων Ι.Α. Μολερόφ:

«Κατά την περίοδο της στασιμότητας... είχε παγιωθεί η κατοχή της εξουσίας από μια ολιγαρχική γραφειοκρατική ελίτ... Σήμερα οι ίδιοι άνθρωποι που δρούσαν και τότε αναπαράγουν το μύθο της μικρής ελίτ που πρέπει να διοικεί την χώρα. Λένε λοιπόν ότι η εξουσία στο Ανώτατο Σοβιέτ πρέπει να ανήκει στους «έξυπνους» οικονομολόγους, στους «έξυπνους» φιλόσοφους, στους «έξυπνους» ειδικούς... Άραγε αυτό

σημαίνει λαϊκή εξουσία; Οι οικονομολόγοι λοιπόν αυτοί προτείνουν να ξεπουλήσουμε την γη, τα εργοστάσια, την ιδιοκτησία των κρατικών επιχειρήσεων. Το ερώτημα όμως είναι: ποιος θα αγοράσει αυτές τις μετοχές; Ποιος διαθέτει αυτά τα τεράστια ποσά; Είναι εθνικός εξευτελισμός της χώρας το γεγονός ότι δεν μπορούμε να εξασφαλίσουμε σαπούνι, ζάχαρη, και τόσα άλλα προϊόντα στον λαό. Βλέπετε ο απλός μισθωτός σοβιετικός πολίτης δεν έχει το πρόβλημα τι να κάνει τα τόσα λεφτά του. Εδώ όμως γίνεται λόγος για την «εμπορευματοποίηση», για την επένδυση του χρήματος της παραοικονομίας και της διεφθαρμένης γραφειοκρατίας. Πασχίζουν να νομιμοποιήσουν τα έσοδά τους και κατ' αυτό τον τρόπο να συνεχίσουν την πολιτική μιας άλλης στασιμότητας. Και όλα αυτά γίνονται με τις νουθεσίες των «επιστημόνων» που επί Μπρέζνιεφ ο-

δήγησαν τη χώρα στην κρίση και τώρα παρουσιάζονται ως πρωτοπορία της περεστρόικα (Αγκκαμπεκιάν, Ζασλάφσκαγια, Σμελιόφ, Ποπόφ και πολλοί άλλοι). Ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει εναλλακτικό πρόγραμμα. Εμείς λέμε ότι υπάρχει πρόγραμμα που έχει εκπονηθεί από μια ομάδα οικονομολόγων, έχει δοκιμαστεί σε μια σειρά επιχειρήσεων που εξασφαλίζει την έξοδο της χώρας απ' την κρίση. Γιατί δεν έχουν αυτοί οι οικονομολόγοι πρόσβαση στα μέσα μαζικής ενημέρωσης;... Ο τύπος προβάλλει μονοπωλιακά την ομάδα εκείνη των οικονομολόγων που υπερασπίζονται τα συμφέροντα της παραοικονομίας και της διεφθαρμένης γραφειοκρατίας. Αυτή η ομάδα της διανόησης εκπροσωπείται κατά τον πληρέστερο τρόπο στο Συνέδριο των λαϊκών αντιπροσώπων. Γιατί; Η κοινή γνώμη διαμορφώνεται σε διάφορα συλλαλητήρια και από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ο άνθρωπος που μετά το οκτώωρό του, ταλαιπωρείται στην συγκοινωνία και τρέχει καθημερινά στα μαγαζιά και τις ουρές για τα είδη πρώτης ανάγκης, δεν είναι σε θέση πλέον να παρακολουθήσει αυτά τα συλλαλητήρια, να αναπτύξει δραστηριότητα. Πόσο μάλλον να εκδώσει πολυτελή έντυπα σε ιδιωτικές-συνεταιριστικές επιχειρήσεις... Έτσι λοιπόν εξ ονόματος του λαού, όλο και πιο συχνά μιλούν οι άνθρωποι εκείνοι που δεν έχουν τίποτε το κοινό με το λαό, οι πιο ευτελείς δημαγωγοί...

«Βαδίζουν άραγε οι κοινοβουλευτικοί μας εκπρόσωποι στους δρόμους της πρωτεύουσας; — αναρωτήθηκε ο Ν. Φεντόσοφ, αρχιτεχνίτης του Μετρό. — Εμείς οι εργάτες παράγουμε προϊόντα. Τα αγοράζουν οι επιτιθέοι και μας τα μεταπωλούν σε τριπλάσια τιμή. Αν δεν πάρει μέτρα η κυβέρνηση, εμείς οι εργάτες θα αναλάβουμε μόνοι μας...».

Ο Γ. Ρουσίνοφ, εκπρόσωπος του σωματείου του εργοστασίου κινητήρων του Γιαροσλάβ είπε μεταξύ άλλων: «Εμείς οι άνθρωποι της δουλειάς της πιο πεινασμένης πόλης ανησυχούμε γιατί στην σύνοδο του Ανώτατου Σοβιέτ δεν έδωσαν σημασία στην ανακοίνωση της Ένωσης των Συνδικάτων. Αν δεν εισακουστεί στο Ανώτατο Σοβιέτ θα ανακαλέσουμε τους βουλευτές μας!»

Όταν ανέβηκε στο βήμα ο Α. Σεργκέεφ καθηγητής της Ανώτερης Σχολής Συνδικαλιστικού κινήματος, στέλεχος του Ε.Μ.Ε., παρατηρήθηκε κάποια ανησυχία. «Άλλος ένας υπερασπιστής του λαού» φώναζαν μερικοί διαδηλωτές. «Σύντροφω — λέει ο Σεργκέεφ — το πράγμα μιλάει από μόνο του. Δεν είχα δίκιο... Μας λένε ότι η κρίση οφείλεται στο ότι η οικονομική περεστρόικα βρίσκεται σε μεταβατική περίοδο... Ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Αμστάλκιν είπε ότι θα χρειαστούν μερικές γενεές, ότι χρειάζονται πολλά εκατομμύρια εντελώς διαφορετικών εργαζομένων, όχι σαν τους αργόσχολους που έχουμε τώρα και αποτελούν τροχοπέδη της περεστρόικα!... Εμείς νομί-

ζουμε ότι αυτή η παρατεταμένη κρίση της οικονομικής περεστρόικα οφείλεται στο γεγονός ότι πήρε ένα σαφώς αντεργατικό-αντιλαϊκό χαρακτήρα... Πολλά λέγονται για τον συνεταιρισμό. Πρόκειται μόνο για το ορατό τμήμα του παγόβουνου. Με τους πλέον διευρυμένους υπολογισμούς ο τζίρος των συνεταιρισμών δεν ξεπέρασε πέρυσι τα 6 δισ. ρούβλια. Ο τζίρος δε της παραοικονομίας... κυμαίνεται μεταξύ 200-250 δισ. ρούβλιών. Τώρα αυτοί οι σοβμπούροι (από το «σοβιετσκίε μπουρζουά» — σοβιετικοί αστοί) στρέφονται στην αγορά ευγενών μετάλλων, πολύτιμων λίθων, τιμαλφών και έργων τέχνης. Το γενικό κεφάλαιό τους υπερβαίνει τα 500 δισ. ρούβλια. Αυτοί οι άνθρωποι συγκροτούν τον δικό τους μηχανισμό... διεισδύουν και συγχωνεύονται με την δομή της σοβιετικής εξουσίας... Σήμερα το 80% των καταθέσεων ανήκει στο 3% των καταθετών, την στιγμή που οι 7 στους 10 σοβιετικούς πολίτες δεν έχουν καν βιβλιάριο... Ας γίνει νομισματική μεταρρύθμιση και ας ανταλλάξουν, ο καθένας με την ταυτότητά του μέχρι 10.000 ρούβλια και πάνω. Και ας

του γραφειοκράτη!

Ο νεαρός οικονομολόγος Σ. Γκουμπάνοφ, στέλεχος του Ε.Μ.Ε. μέλος της σύνταξης του περιοδικού «Πλάνοβοιε χολιάεστβο» (σχεδιοποιημένη οικονομία) είπε μεταξύ άλλων: «... η παραοικονομία είναι σε θέση να εξαγοράσει όλο τον κρατικό διοικητικό μηχανισμό... Βλέπουμε ότι δεν έχει υιοθετηθεί απλώς ένα αντεπαναστατικό σχέδιο που εξυπηρετεί τα συμφέροντα της ανερχόμενης αστικής τάξης, όπως συμβαίνει σ' άλλες σοσιαλιστικές χώρες. Υιοθετήθηκε μια τέτοια εκδοχή αυτού του σχεδίου που θέλει την διεξαγωγή της αντεπανάστασης με τα χέρια του Κόμματός μας. Να ασκείται αντεργατική πολιτική και με τα χέρια της εργατικής τάξης που πρέπει να εξαπατηθεί στο έπακρο... Αυτοί λοιπόν οι ιδεολόγοι κάπου έχουν κάνει λάθος... Δεν έλαβαν υπόψη τους ότι η εργατική τάξη της ΕΣΣΔ και το ΚΚΣΕ χαρακτηρίζονται από ασύγκριτες με πολλές άλλες σοσιαλιστικές χώρες παραδόσεις, αγωνιστική πείρα και συσπείρωση στις δύσκολες στιγμές... Η αναγέννηση του μπολσεβίκικου λενινιστικού

αποδείξουν μετά με δήλωσή τους ότι πρόκειται για έσοδα από την εργασία τους, για νόμιμες αποδοχές!... Γιατί το οικονομικό μας σύστημα καταφέρνει να παίρνει τα χρήματα αυτόν που ξέρουν να δουλεύουν καλά και να τα δίνει σ' εκείνους που ξέρουν να ζουν καλά...».

Όταν αποπειράθηκε να μιλήσει ο βουλευτής και διευθυντής εργοστασίου Α.Σ. Σαμσόνοφ, άρχισαν οι αποδοκιμασίες. Μόλις δε άρχισε να μέμφεται τους εργάτες για παραβίαση της εργασιακής πειθαρχίας με απεργίες και στάσεις εργασίας οι αποδοκιμασίες τον ανάγκασαν να κατέβει από το βήμα. Δεν είδαν στο πρόσωπό του παρά την προσωποποίηση της παροχημένης στάσης

χαρακτήρα του Κόμματός μας μπορεί να γίνει μόνο στη βάση ενός ρωμαλέου οργανωμένου εργατικού κινήματος...».

Η εργατική τάξη άρχισε εφέτος τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις της. Αυτές είχαν σαν συνέπεια πολιτικές οργανωτικές και συνδικαλιστικές ανακατατάξεις στην ΕΣΣΔ. Θα μπορέσει άραγε να αναπτυχθεί ένα αυθεντικό επαναστατικό κομμουνιστικό κίνημα ικανό να ξεπεράσει την κρίση και να προωθήσει την ανάπτυξη του σοσιαλισμού; Αυτό θα εξαρτηθεί από την κινητοποίηση της συντριπτικής πλειονότητας των εργαζομένων που προς το παρόν παραμένει απαθής. ■

« Όλοι θέλουν τους εργάτες στην άκρη! »

Ψήφισμα συγκέντρωσης διαμαρτυρίας εργατών της Μόσχας

Στη συγκέντρωση που έγινε στο Λουζνική της Μόσχας οι εργάτες ενέκριναν το ακόλουθο ψήφισμα:

Εμείς οι εκπρόσωποι των εργασιακών κολλεκτίβων όλων των κλαδικών σωματείων της πόλης, στη σημερινή εξαιρετικά βαριά συγκυρία στη ζωή της χώρας επιβεβαιώνουμε ότι υποστηρίζουμε τις ιδέες της περεστρόικα που προώθησε το κόμμα.

Ωστόσο βλέπουμε ότι προσπαθούν να παραμορφώσουν αυτές τις ιδέες. Από την μια πλευρά εκείνοι που δεν μπορούν να αποχωριστούν από τις αυταρχικές διοικητικές μεθόδους, από την άλλη δε εκείνοι που αποκαλούν τον σοσιαλισμό αποτυχημένο πείραμα, που από τις δυσκολίες μας αποκομίζουν πολιτικό και εντελώς υλικό κεφάλαιο.

Όμως και οι μεν και οι δε προσπαθούν να παραμερίσουν τους εργαζόμενους σε δεύτερους ρόλους στην διοίκηση του κράτους. Απέναντι σ' αυτό είμαστε ανένδοτοι. Θα χρησιμοποιήσουμε την ευκαιρία που μας έδωσε η περεστρόικα, θα την χρησιμοποιήσουμε για τα συμφέροντα και το καλό

των εργαζομένων!

Υποστηρίζουμε τις διακηρύξεις των σωματείων της χώρας εναντίον των ανατιμήσεων, της έλλειψης εμπορευμάτων, της πτώσης του βιοτικού επιπέδου, για τις διαστρεβλώσεις του συνεταιριστικού κινήματος.

Κατανοούμε σαφώς ότι περεστρόικα δεν σημαίνει αναδιανομή των αγαθών που διαρκώς μειώνονται, αλλά πρώτα απ' όλα γεμάτη αυταπάρνηση εργασία των εργατών, των αγροτών, της διάνοησης, ενίσχυση της πειθαρχίας και της οργάνωσης.

Είμαστε όμως υπέρ της κοινωνικής δικαιοσύνης, ώστε να μη ξεχνιέται η κεφαλαιώδης αρχή του σοσιαλισμού: «Στον καθένα σύμφωνα με την εργασία του». Δεν πρέπει η ευθύνη για την κρίσιμη κατάσταση της χώρας να επιρρίπτεται μόνο στους ώμους των εργαζομένων, ενώ ταυτόχρονα ανθεί η παραοικονομία, «ξεπλένεται» ανοικτά βρώμικο χρήμα, γεννιούνται νόμιμοι εκατομμυριούχοι.

Απαιτούμε από την κυβέρνηση να επισπεύσει την λήψη αποφασιστικών μέτρων

για την αποκατάσταση της τάξης στην πολιτική τιμών, στο πάγωμα των τιμών, στην άμεση εξάλειψη της έλλειψης εμπορευμάτων πρώτης ανάγκης.

Επιμένουμε στην αξίωσή μας να επανεξετάσει το Ανώτατο Σοβιέτ της ΕΣΣΔ την απόφαση περί φορολογίας των κρατικών επιχειρήσεων, που έχει οδηγήσει πολλές εργασιακές κολλεκτίβες σε αδιέξοδο. Οι φόροι πρέπει να υπολογίζονται το πραγματικό επίπεδο του πληθωρισμού, την άνοδο του τιμάρθιμου.

Καλούμε το Ανώτατο Σοβιέτ της ΕΣΣΔ να θεσπίσει το συντομότερο, νόμο που θα δημιουργεί ίσους όρους για την δραστηριότητα των κρατικών επιχειρήσεων και των συνεταιρισμών.

Θεωρούμε απαραίτητη την διεξαγωγή νομισματικής μεταρρύθμισης, η οποία δεν θα θίγει τα συμφέροντα του τίμιου εργαζόμενου, όμως θα θέσει εκτός κυκλοφορίας τα ποσά που έχουν εξοικονομηθεί με μη εργασιακούς τρόπους.

Απαιτούμε από τους βουλευτές να υπερασπίζονται δραστήρια τα συμφέροντα των εργαζομένων. Απαιτούμε να καθιερωθεί η ανοικτή ονομαστική ψηφοφορία κατά την έγκριση των νόμων από το Ανώτατο Σοβιέτ της ΕΣΣΔ, για να γνωρίζουμε την θέση που παίρνουν οι βουλευτές.

Απευθυνόμαστε στους εργαζόμενους, στον πληθυσμό της πολυεθνούς πρωτεύουσάς μας, σ' όλους τους σοβιετικούς ανθρώπους που αγωνιούν για την υπόθεση του σοσιαλισμού: η δύναμή μας συνίσταται στην ενίσχυση της ενότητας όλων των λαών στον σοσιαλιστικό διεθνισμό!

Το συλλαλητήριο καλεί τις εργασιακές κολλεκτίβες να ετοιμάζονται δραστήρια για τις επικείμενες εκλογές στα Σοβιέτ των Δημοκρατιών και στα τοπικά Σοβιέτ λαϊκών αντιπροσώπων. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε η εργατική τάξη, η εργαζόμενη διάνοηση να αποτελέσουν την μειοψηφία στα Σοβιέτ.

Είναι απαραίτητο να ξεπεραστεί η απόσπαση των Σοβιέτ από τις εργασιακές κολλεκτίβες, η διάσταση λόγων και έργων.

Είναι απαραίτητο να αναγεννηθεί η λενινιστική θέση σύμφωνα με την οποία «πρωταρχική εκλογική μονάδα και βασικός πυρήνας της κρατικής οικοδόμησης στην Σοβιετική εξουσία δεν είναι η εδαφική περιφέρεια, αλλά η οικονομική παραγωγική μονάδα (εργοστάσιο, βιομηχανία)» (Λένιν, Άπαντα τ.38 σ.92).

Υποστηρίζουμε τις προτάσεις της Πανσοβιετικής Ένωσης Επαγγελματικών Ενώσεων, των συνελεύσεων των εργαζομένων του Λένινγκραντ, της Μόσχας, να συμπεριληφθεί στον Εκλογικό Νόμο για τα τοπικά Σοβιέτ θέση που θα προβλέπει τις εκλογές όχι μόνο κατά εδαφικές αλλά και κατά παραγωγικές περιφέρειες.

Είμαστε υπέρ του συνθήματος «Όλη η εξουσία στα Σοβιέτ των εργαζομένων».

Μόσχα — Λουζνική
3η Οκτωβρίου 1989